

RECENSIE. 'Pak de poen' van Compagnie Barbarie: Investeren met peren ***

Jeugdtheatergezelschap Compagnie Barbarie leert kinderen alles over geld

Vandaag om 06:00 door Magali Degrande

FOTO: FRANKY VERDICKT

Had je tien miljoen, wat zou jij dan doen? Compagnie Barbarie zoekt het, samen met tal van andere geldkwesties, uit in *Pak de poen*. Rijk word je er niet van, maar amusant is het wel.

Hoewel er uiteraard wel knipogen zijn, heeft de *Pak de poen* van Barbarie weinig van zien met het gelijknamige spelprogramma uit de jaren 80 met de broers Verreth in de presentatiebanken. Het gaat hen niet om het winnen van een prijzenpot, wel om kinderen uit de lagere school over

geld te leren. Wanneer verdien je iets? Welke valuta bestaan er? Wat is loon naar werken? En zijn er manieren om te investeren, waardoor je geld uiteindelijk méér opbrengt? Dat laatste kan je – hoe anders? – alleen maar leren met peren. Een peer kan je kopen, maar als je meer geld neerlegt en een perenboom laat planten, heb je al gauw zoveel meer peren dat je confituurpotten te kort zal komen om al die perencompote in kwijt te kunnen.

De h van hebben

Het is Herman – met de ‘h’ van ‘hebben’ – (rol voor Amber Goethals) die het de kleine kijkertjes thuis allemaal geraffineerd uitlegt. Naast hem duiken er nog tal van personages in het thema op: een veilingmeester met wel heel lange tanden, een schoolmeester met schulden, een spaarvarken en als spilfiguur: Simonne van de boekhouding (Liesje De Backer).

Het koffertje waar Simonne mee aan de slag gaat, bevat om het concreet te maken alles wat de toeschouwers over hebben gehad om Compagnie Barbarie aan het werk te zien. Daar moeten natuurlijk de lonen eerst van afgetrokken worden (ja, zo drukken De Backer en co. ons op het hart: acteren is ook werken!). Het startkapitaal, uitgedrukt in ‘poen’ dat vervolgens overschiet, krijgt een centrale plek op het podium. De hele voorstelling schommelt het bedrag gevaarlijk. Nu eens zijn er financiële meevallers (Reclame-inkomsten! Een erfenis!), maar zoals dat gaat in het echte leven, is ook een tegenslag nooit ver weg (denk bijvoorbeeld aan een stuk gesprongen theaterspot). Precies op dit punt misten we de live beleving het hardst, want wat zijn cijfers in beweging als er geen kinderen zijn om heel luid mee te juichen als het de goede kant op gaat?

Cynisch

Door de veelheid aan personages is *Pak de poen* een rijkgevulde show geworden, die op anderhalf uur verbazingwekkend veel aspecten van geld aanraakt. We juichen toe dat kinderen, die niet altijd de waarde van iets kunnen inschatten, getoond wordt dat een grote investering met de schoolbankkaart kan betekenen dat er dit jaar géén bosklassen zullen zijn. Maar in een tijd waarin die klassen zoals we ze kennen sowieso al op de helling staan, voelt dit toch ook een beetje cynisch.

Zo strak en fijnzinnig als *Gratis chips*, Compagnie Barbarie eerder gesmaakte voorstelling over feminisme, krijgen de dames van Compagnie Barbarie *Pak de poen* niet, en niet alle intermezzo's zijn even grappig of coherent. Maar dat Simonne van de boekhouding – anders zo perfect foutloos – maar blijft struikelen over het woord ‘salaris’, deed ons wel glimlachen. En voor de arme meester Kevin (Sarah Vangeel), die een afwasmachine moest kopen met een afbetalingsplan, zouden we zowaar een fonds willen oprichten. Compagnie Barbarie weet duidelijk hoe ze zichzelf in de markt moeten zetten.

Gezien op livestream van De Studio. Wanneer livevoorstellingen kunnen doorgaan, is nog steeds onduidelijk. Hou www.compagniebarbarie.be in de gaten

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20210124_96551052?&articlehash=09DE6122E719F33EF81C1B91994ED129D5F842E20A8A372D74915218238CAD0478A109633B090D59D404E6C7B72ADA2306BC487277557B9B5E590CA93B0C61FD